



Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 30/22
Luxembourg, 22. februar 2022

Sodba v zadevi C-483/20
Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Enotnost družine – Že
priznana zaščita)

Država članica lahko uporabi možnost, da prošnjo za mednarodno zaščito zavrže kot nedopustno, ker je prosilcu status begunca že priznala druga država članica

Vendar je treba zagotoviti ohranitev enotnosti družine, kadar je ta prosilec oče mladoletnega otroka brez spremstva, ki je pridobil subsidiarno zaščito v prvi državi članici

Tožeča stranka se je, potem ko je leta 2015 pridobila status begunca v Avstriji, v začetku leta 2016 preselila v Belgijo, da bi se tam pridružila svojim hčerama, od katerih je bila ena mladoletna, kjer sta ti decembra istega leta pridobili subsidiarno zaščito. Tožeča stranka je leta 2018 v zadnjenavedeni državi članici vložila prošnjo za mednarodno zaščito, ne da bi tam imela pravico do prebivanja.

Ta prošnja je bila v skladu z belgijsko zakonodajo, s katero je bila prenesena Direktiva o „postopkih“¹, razglašena za nedopustno, ker je tožeči stranki mednarodno zaščito že priznala druga država članica². Tožeča stranka je pred belgijskimi sodišči izpodbijala to zavrnilno odločbo, pri čemer je trdila, da pravica do spoštovanja družinskega življenja in obveznost upoštevati koristi otroka, določeni v členu 7 in členu 24(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), nasprotujeta temu, da Belgija uporabi možnost, da njeno prošnjo za mednarodno zaščito razglasi za nedopustno.

V teh okoliščinah se je Conseil d'État (državni svet, Belgija) odločil Sodišču postaviti vprašanje o morebitnem obstoju izjem od navedene možnosti.

Sodišče v sestavi velikega senata je razsodilo, da **Direktiva „o postopkih“³ ob upoštevanju de člena 7 in člena 24(2) Listine ne nasprotuje temu, da država članica uporabi to možnost, ker je prosilcu status begunca že priznala druga država članica, kadar je ta prosilec oče mladoletnega otroka brez spremstva, ki je pridobil subsidiarno zaščito v prvi državi članici, vendar pa to ne posega v uporabo člena 23(2) Direktive „o pogojih“⁴, ki se nanaša na ohranitev enotnosti družine.**

Presoja Sodišča

V zvezi s tem je **Sodišče pojasnilo, da države članice niso dolžne preveriti, ali prosilec izpolnjuje pogoje za mednarodno zaščito v skladu z Direktivo „o pogojih“, kadar je taka zaščita že zagotovljena v drugi državi članici.** V teh okoliščinah se morajo vzdržati izvrševanja možnosti iz Direktive „o postopkih“⁵, da prošnjo za mednarodno zaščito razglasijo za nedopustno, le če bi zaradi pomanjkljivosti, ki so bodisi sistemske ali splošne bodisi se nanašajo na nekatere skupine oseb v tej drugi državi članici, predvidljive življenjske razmere, v katerih bi se ta prosilec

¹ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL 2013, L 180, str. 60, v nadaljevanju: Direktiva „o postopkih“).

² V skladu s členom 33(2)(a) Direktive „o postopkih“ lahko države članice prošnjo za mednarodno zaščito štejejo za nedopustno med drugim, kadar je druga država članica priznala mednarodno zaščito.

³ Člen 33(2)(a) Direktive o „postopkih“.

⁴ Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL 2011, L 337, str. 9, v nadaljevanju: Direktiva „o pogojih“).

⁵ Člen 33(2)(a) Direktive „o postopkih“.

kot upravičenec do mednarodne zaščite tam znašel, povzročile, da bi bil izpostavljen resni nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja v smislu člena 4 Listine.

Glede na pomembnost načela medsebojnega zaupanja za skupni evropski azilni sistem namreč kršitev določbe prava Unije, ki daje materialno pravico upravičencem do mednarodne zaščite, ki nima za posledico kršitve člena 4 Listine, državam članicam ne preprečuje, da bi uporabile navedeno možnost. Za razliko od pravice do varstva pred vsakršnim nečloveškim in ponižujočim ravnanjem, pravice, zagotovljene s členoma 7 in 24 te Listine, niso absolutne in so zato lahko predmet omejitev pod pogoji, določenimi v Listini⁶.

Poleg tega je Sodišče navedlo, da **Direktiva „o pogojih“⁷ državam članicam nalaga, da zagotovijo ohranitev enotnosti družine, tako da uvedejo nekatere ugodnosti v korist družinskih članov upravičenca do mednarodne zaščite.** Vendar morajo biti za dodelitev teh ugodnosti⁸, zlasti pravice do prebivanja, izpolnjeni trije pogoji, ki se nanašajo, prvič, na status družinskega člana v smislu navedene direktive⁹, drugič, na dejstvo, da oseba sama ne izpolnjuje pogojev, potrebnih za pridobitev mednarodne zaščite, in tretjič, na združljivost z osebnim pravnim statusom zadevnega družinskega člana.

Najprej, okoliščina, da sta roditelj in njegov mladoletni otrok imela različni migracijski poti, preden sta bila združena v državi članici, v kateri je otrok upravičen do mednarodne zaščite, ne preprečuje, da bi se roditelj štel za družinskega člana navedenega upravičenca, če je bil ta roditelj prisoten na ozemlju te države članice, preden je bilo odločeno o prošnji za mednarodno zaščito njegovega otroka.

Dalje, državljani tretje države, čigar prošnja za mednarodno zaščito je nedopustna in je bila torej zavržena v državi članici, v kateri je njegov mladoletni otrok upravičen do mednarodne zaščite, zaradi statusa begunca, ki ga ima v drugi državi članici, sam ne izpolnjuje pogojev, potrebnih za pridobitev mednarodne zaščite v prvi državi članici.

Nazadnje, v zvezi z združljivostjo dodelitve ugodnosti, določenih v Direktivi „o pogojih“, s pravnim statusom zadevnega državljanca, je treba preveriti, ali v državi članici, ki je njegovemu družinskemu članu priznala mednarodno zaščito, nima že pravice do boljšega obravnavanja, kot izhaja iz navedenih ugodnosti. V obravnavani zadevi to ni razvidno, ker priznanje statusa begunca v eni od držav članic upravičencu do te mednarodne zaščite v drugi državi članici ne zagotavlja boljše obravnave od tiste, ki izhaja iz ugodnosti v tej drugi državi članici, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

⁶ Člen 52(1) Listine.

⁷ Člen 23(2) Direktive „o pogojih“.

⁸ Te ugodnosti so določene v členih od 24 do 35 Direktive „o pogojih“.

⁹ Člen 2(j) Direktive „o pogojih“.